

CSORDÁS LÁSZLÓ MA ESTE

*Az íróasztalon, egy alig használt
Kólásüvegben alszik a béke.
Csönd van. Körötte a gond mégis
Rebbenni próbál. De végül magába fordul.*

*A tévében épp egy valóságshow
Zajlik. Elnémítom a tévét.
Ma este nem vágyom erre a világra.
Ma este... nem hiányzik ez a valóság.*

MÉGIS TALÁLKOZTUNK

*Mégis találkoztunk. Két év
után most először. Köszöntem.
(Kötött pulóver volt rajtad,
kék szemfesték és egy fanyar
mosoly, mely ezelőtt csak akkor
ült ki az arcodra, mikor menekülni
próbáltál előlem.) Kérdeztem, hogy
mi újság veled. De csak színtelenül,
közhelyekkel válaszoltál. És foghegyről.
(Talán valamilyen elképzelt fellegréből is.)
Kérdeztem, hogy nem találkozhatnánk-e
egyszer, valahol. Erre csak ennyit mondtál:
„Tudod, mennyire elfoglalt vagyok”.
Közben megállt a vonat. Te leszálltál.
És a kerekek közönyösen vittek engem
a következő állomásra.*